

õnna sõbra hana tarwis ei saaks tehtama. Teine nõtkus elasid ja seletas tütarlapsle ära, et härra Sorrell eme oma surma hoolega oma wara igapidi oli osadeks jäntanud mitmesuguste tarwiduste pärast, aga hana kohendamisest põle juttugi olnud ja ei ollagi punast kopikast üle jäänud selle tarwis.

„Si, ma seda nõnda ei jätta!“ hüüdis neiu nuttes; „minu mureks jäägu nüüd, selle hea inimese hauda ehitada.“

Nõnda tegi kaa. Ürikese aja pärast oli ilus mätta künkas ülewal, kena rist peal ja ilusad lilled, wäike puust aed ümber, ning hoolega käis nüüd Olga lillesi kastmas ja hauda hästi korral hoidmas, kus juures tema ema truuste talle abiks oli. Kes nüüd sest hauast mööda läks, wahtis rõemuga seda ja haistis hea meelega kauni rooside ja resekeda magust lõhna.

Oli aasta möödas, kogusid endid jälle need nelikümmend pärandusosalised kokku ja kuulsid nüüd surmid herra Sorrelli kõigewiimast tahtmist. Järgmiste sõnadega oli ta seda nõnda üles kirjutanud:

„Wähämaast kümme korda olen ma oma testamendi teisiti muutnud ja ikka see ei näitnud m'ul weel mõnus küll olewat. Kell' suur wara on kätte ustud, sell' on kaa suur wastamine selle

pärast. Suur hull minust järäljädawa warast olen ma auusa inimeste kätte annud, et sell' kombel kasi saadaks. Nii mitu on lahke sõnaga enmast minu sõbraiks tunnistanud, aga Jumal üksi tunneb inimeste südamid, ja mina olin üsna kabe wabel, kes kõigest minu sõbradest küll see kõige ustawam ja tõelikum oleks. Kõigest headustest, mis aga inimesel wõimalik on enese südames sigitada, arwan ma üht tänuliku meelt kõige ülemaks. Argu siis keegi seda naeruks pidagu, kui ma aina sellele need sadatuhat rubla omaduseks jätan, kes kõige paremalt oma tänuliku meelt on ülesnäitand. Kõiki olen ma püüdnud rõemustada ja kas see siis liiaks arwata, kui ma loodan, et head sõbrad minu kalnu künkast wabest kaa waatamas käiwad, mind ja minu häid soowimisi nende wastu armsaste meele tuletades.

Et nüüd viete õigusega aina tänulik meel oma tasumist saaks, olen ma järgmist seadumist teinud: Mu haud jääb hoopis kohendamatta. Kui siis keegi selle eest hoolt ei saaks kandma, siis saab ta peagi lagunema, wauma ja üirikese ajaga hoopis kaduma. Subtub aga, et üks ehk mitu minu sõbrade seast minu hana eest hoolt kannawad, neile tahan ma sell' teel üht tõsist märku minu tõeliku sõbrusest anda;